

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 239 (1239) ♦ Субота, 16 грудня 1995 року ♦ Ціна договірна

Леонід КУЧМА:

Україна — не яблуко розбрату, а міст між Заходом і Сходом

Усе — за протоколом. Килимова доріжка перед трапом літака, почесна варта, британські офіційні особи. Президента України запрошують до королівських апартаментів аеропорту.

Чай — в готелі «Гайд-парк» — резиденція Прем'єра України і його дружини в Лондоні на час візиту.

Надворі вже темно. Вся офіційна програма починається завтра. А в перший день, точніше — чіп, Президент України зустрічається в Кейттонській ратуші з представниками організації української діаспори у Великій Британії.

Вони вельми вимогливі, наші земляки, яких доля закинула до Альбїону. Вони пильно слідкують за подіями і широко обговорюють за Україну.

(Закінчення на 3-й стор.).

встріч Президента України з Прем'єром Великої Британії

РАЗОМ ПІДВЕДЕМОСЯ

Розбудова державності, поступальні демократичні процеси в Україні потребують нової якості відносин між Україною і Білоруссю.

Це підкреслив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час зустрічі з Прем'єр-міністром Республіки Білорусь Михайлом Чигирем. У цьому зв'язку, зазначив Олександр Мороз, особливого значення набуває розширення двостороннього торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва.

За словами Михайла Чигиря, Україна і Білорусь мають широкі можливості для збереження і розвитку зв'язків між своїми народногосподарськими комплексами, підприємствами для виконання міждержавних поставок продукції і товарів, відповідно до укладених угод. Тому сьогодні, на його думку, необхідно ужити перепони на шляху налагодження всебічного співробітництва між двома державами, створити умови, які б забезпечували безперервне функціонування такого механізму.

(Закінчення на 2-й стор.).

Анна, королева Франції, повертається до Києва

Уже коли від'їзди далеко від міста, Анна злетіла всім зупинитися. Тільки-но вона попрощалася з родиною, з київським двором, в білос, великий київський Ярослав Мураш, балетовина свою улюбленню на довіч і небезпечну дорогу, на нове життя.

Тепер її рідний Київ залишався позаду, виблискував-перелинувався бачиним церквою у проміній шпалері сонця — князівне не стримала сліз. Вона згадувала, що бачить рідне місто востаннє. Минав 1048 рік.

І ось майже через тисячу років Анна Ярославна повертається до Києва. Повертається музикою вільного українського композитора і диригента Антона Рудницького, співачкою і театральним талантом сопрано Національного опери Ірини Давь. Сююшні в Києві — прем'єра опери «Анна Ярославна, королева Франції». Таким чином починається сценічне життя (будемо сподіватися — довге) сільного українсько-французького мистецького проекту, адже поставив оперу французький режисер Мішель Волковичський, а сценарія спектаклю виконана також його співвітчизником — художником Олександром Еро. По суті, це перше сценічне «прочитання» цього музичного твору, написаного Антоном Рудницьким у 60-х роках у США.

(Закінчення на 6-й стор.).

На знімку: артистка Ірина Давь — Анна Ярославна біля Золотих Воріт, збудованих після перемоги над печенігами Ярославом Мурашем і відрастворених у наші часи.

НАДІЙНИЙ КОНТРОЛЬ ЗАБЕЗПЕЧЕНО

На 5-му енергоблоці Запорізької атомної електростанції за сприяння федерального Міністерства з питань надзвичайних ситуацій Німеччини запроваджено систему дистанційного контролю на робочому місці інспектора Мінекобезпеки, повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна».

Нова система дасть змогу забезпечити швидке реагування на порушення всіх видів і значно полегшить громадськості про небезпечні ситуації на АЕС, для чого контролюють 49 технологічних, 18 радіологічних і 6 метеорологічних параметрів. Крім того, система надасть можливість державним органам незалежно від сторони, яка експлуатує, здійснювати контроль робочих параметрів станції.

Подальший розвиток системи передбачає також створення «чорної скриньки», системи підтримки оператора, а також інформаційного забезпечення внутрішнього і зовнішнього кризових центрів. У Києві планують створити обчислювальний центр, куди надходитимуть контрольовані інспектором дані.

Друзі! Ті, хто ще не встиг передплатити «Голос України» на наступний рік, мають шанс отримувати нашу газету, а заодно і взяти участь у розіграші лотереї «Г».

Увесь! Шанс цей з'являється, якщо ви до 12 січня 1996 року (!) передплатите «Г» на 5 місяців 1996 р. Газету ви отримуватимете з 1 лотого, але візьмете участь у розіграші. Отже, останній день надіслання листівок для участі у розіграші — 12 січня. У ній вказується: прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, номер, квітання, номер поштового відділення, яке оформило передплату.

Розіграш лотереї — 30 січня 1996 року. Нагадуємо: передплатна ціна на 5 місяців — 750 тисяч крб. Передплатний індекс українського варіанта — 60955, російського — 60997.

Потрібно прийняти, бо неможливо не прийняти

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Про заходи щодо відтворення видатних пам'яток історії та культури

Ураховуючи винятково важливе значення відтворення видатних пам'яток історії та культури для відродження духовності українського народу та з метою відбудови втраченої історико-архітектурної спадщини, зокрема комплексу Михайлівського Золотоверхого монастиря та Успенського собору Києво-Печерської Лаври у місті Києві, що мають унікальну архітектуру, містобудівельну та історико-культурну цінність,

постановляю:

1. Утворити при Президентові України Комісію з питань відтворення видатних пам'яток історії та культури (далі — Комісія).

2. Кабінету Міністрів України за участю Комісії розробити і подати в місячний строк Президентові України першочергові заходи щодо відбудови комплексу Михайлівського Золотоверхого монастиря та Успенського собору Києво-Печерської Лаври у місті Києві.

3. Призначити ТРОНЬКА Петра Тимофійовича — голову правління Всеукраїнської спілки краєзнавців — головою Комісії.

4. Покласти на Комісію вирішення питань щодо визначення переліку видатних пам'яток, які потребують відтворення, консультативного забезпечення науково-дослідних, проєктувальних та реставраційно-об'єктних робіт, пов'язаних з їх відбудовою.

5. Голові Комісії подати у місячний строк проект Положення про Комісію з питань відтворення видатних пам'яток історії та культури.

6. Надати Комісії право залучати для роботи фахівців центральних органів державної виконавчої влади, науково-дослідних установ, вищих навчальних закладів, а також одержувати необхідну для її діяльності інформацію.

7. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк:

розробити за участю Комісії та затвердити двохсторонню Державну програму відтворення видатних пам'яток історії та культури, передбачивши в ній відбудову комплексу Михайлівського Золотоверхого монастиря, Успенського собору Києво-Печерської Лаври у місті Києві та інших визначних пам'яток;

створити спеціальний фонд для фінансового та іншого забезпечення реалізації заходів Програми та затвердити Положення про нього.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ,
9 грудня 1995 року.

Коментарі до Указу Президента України «Про заходи щодо відтворення видатних пам'яток історії та культури»

Василь КРЕМІН, керівник Служби з питань гуманітарної політики

Протягом багатьох років українська громадськість та урядові структури інтенсивно ідею відновлення видатних пам'яток архітектури — Михайлівського Золотоверхого монастиря, заснованого 1108 року ономком Ярославом Мудрим київським князем Святославом Ізяславичем, з центральною спорудою — Михайлівським Златоверхим собором (1108–1113 рр.) та Успенського собору Києво-Печерської Лаври (1073–1078 рр.).

Михайлівський Златоверхий монастир у XII ст. був

Волинський КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

«И ни церковь, ни кабак — ничего не свято»

Німецький хроніст Тітмар з розповіді про Київ, які побували у Києві в часи князювання Ярослава Мудрого, записав, що місто мало 400 церков, 8 торговель і силу-силенну народу. Ось чому Київ тоді справді називали «європейським Константинополем» і преславною окрасою східної церкви. Протягом тисячоліття, що мине з тих пір, торговель у столиці побилило, і народу менше не стало — навпаки. А ось із церквами... І річ наліт не в часі, яка багатовікове перетворення у тайн. Бо ж стоїть до сих пір у своїй величчї й красі, як переможцю королю нашого міста, Софії Київська. Надто аж багато геростратів — аж аїхнійш, так і своїх — проїшло-потопало по цій землі.

Зайняли в повітря храми, горіли з неопівніченими раїтетами бібліотеки, знищували як неопізнану нашу живописну казку. Бо варвару культура не потрібна, а тим паче — створена надбана підвільним народом, якого і за народ не вважали.

Ось чому так багато культурних надбань нашого талового народу на сільницьким чином знищено.

місце поховання князів, пізніше тут було поховано митрополита І.Борисовича та І.Кониского. У перній половині XVIII ст. на території монастиря власне адале будівництво у стилі українського бароко. Стіни Михайлівського Златоверхого собору прикрашали мозаїки і фрески, частина з яких зберегалася, але у 1934–1935 рр. під час боротьби з релігійним култом собор було розібрано.

Така сама гірка доля спостерігалася у Успенському соборі, розліни якого здійсню-

вали видатні художники Алімій і Григорій. У XIII–XIV ст. під час татаро-монгольських нападів його не раз руйнували, але знову відбудовували. Після руйнівного пожежі 1718 року Успенський собор було перебудовано, а він набув рис українського бароко. У листопаді 1941 року собор було вислажено в повітря. І от мистецтво повернуто народом і до духовної святині.

Указом Президента України Л. Кучми за № 1138/95 від 9 грудня 1995 року Кабі-

нетові міністрів України було дано доручення подати в місячний строк Президенту України пропозиції щодо відбудови комплексу Михайлівського Золотоверхого монастиря та Успенського собору Києво-Печерської Лаври у місті Києві. Але це лише перші кроки на шляху відродження української духовної спадщини, бо Указом передбачено створення при Президентові України Комісії з питань відтворення видатних пам'яток культури.

Успенського собору Києво-Печерської Лаври».

Мову про відновлення цих духовних скарбинок, захищених тоталітарним режимом, ведуть вже не перший рік. Зокрема, створено оргкомітет, знісно, на громадських засадах, для виконання закладів, а відновлення Михайлівського Золотоверхого монастиря, навіть розпочали брати кошти для цієї благородної справи. Але рухалися лише в межах етикету, а відновити пам'ятку нашій давній архітектурі, храм нашої духовності неможливо. Потривби серйозна державна підтримка. І не тільки у цій справі.

Ось тільки невідомо: звідси брати гроші? І немаді. Бо коли лікарні не мають за що закупити необхідні ліки, а вчителі місялями не отримують навіть зарплати — то весті мову про значні надходження в бюджет на відновлення пам'яток історії прийняти некоректно стосовно тих людей, які не годні нагодувати й одягнути своїх дітей. А втім, хіба можна грошей з державної каси, з наших податків їде на різні фестивалі, парадів, фестивалів, арештою, на масові закордонні

«уїкени» наших численних делегатів? Можливо, допоможе і спеціальний фонд, який згідно з президентським указом буде створено для реалізації дострокової Державної програми відтворення видатних пам'яток історії та культури. Можливо, знайдуться меценати, які не пошкодують грошей для цієї важливої справи. Але для того треба створити відповідне правове поле, щоб людина, яка кладе гроші на розвиток культури, духовності, не зазнавала долаткових збитків, що місько теж. Щоб для неї було не тільки престижно, але й вигідно, як не вже давно зроблено у всьому цивілізованому світі.

Можливо, винятково знайшовся на пошук Василя Симоненка і Ліни Костенко, на пенсіях Володимира Івасюка і Володимира Винниченка. Так, того самого, який з бонем і обуреним давав тошну оцінку суспільству, яке нищило храми і топило людських особистості: «И ни церковь, ни кабак — ничего не свято. И не так, не так не так ребята!».

Ох, як хочеться, щоб сьогодні усе відродило інакше!

Валерій ДРУЖЕНКО, «Голос України»

Учителі закидають уряд «двійками», а влада освітан — обіцянками

КОЛИ СЕРЕД працівників фізичної праці за кількістю відвідинки кожного року різного роду акцій протесту на першому місці місто займають вчителі. Близько 14 тисяч «підписувальників» перш за все примножують численні. Цього тяжка сім'я доброго і вічного же актор зібралася на центральних площах багатьох міст країни, щоб висловити своє обурення щодо політики уряду.

на адресу уряду резолюцію з вимогами забезпечити адекватне фінансування, загрозивши в разі відмови «перейти до найрішучіших проявів громадянської непокори». У відповідь керівник двох десятків михайлівських шкіл «прогукуючи» заявляти на мітингу, а в Симферополі освітян виставили літків біла будівку представництва Президента України в Криму, намагалися у такий спосіб змусити комітет погашення заборгованості, підвищення стипендій учням до мінімального прожиткового рівня 4,8 мільйонів карбованців, а для себе — зрівняння місячних виплат із заробітними платами працівників промисловості. А загалом на півострові акції протесту відбули-

ся ще в чотирьох містах.

А що далі? За словами заступника голови ЦК профспілки працівників освіти і науки України Георгія Крухолова, представники регіональних організацій цієї профспілки зберуться в Києві, де вироблять стратегію подальшої боротьби з владою. Але навіть якщо припустити, що працівники освіти і владстві тепер «антисисті» гроші в уряді, то наступний

рік обіцяє учителям таке саме безраддя «митингові» існування — з десяти відсотків, належних за бюджетом, проєкт бюджету-96 передбачає на освіту тільки 10 відсотків — 350 тис. карбованців. На думку міністра освіти Михайла Згуровського цієї суми не вистачить навіть для того, щоб виплатити педагогам зарплату.

Освітня
Хочуть жити.
Політика

Всесвітньою акцією протесту протрималася відповідно до українського звичаю аїду профспілки працівників освіти і науки. Сьогодні, педагоги в напрямку домагаються для себе кращого життя шалентувати цілком рішуче. Справжнім вогищем напруженого став Довженко. Близько 3000 працівників навчальних закладів брали участь у мітингу. Заборгованість держави освітанам по обліку становить 14 тис. карбованців. 400 працівників освіти, які зібралася у столиці, надіслали

Рівень ставок по депозитних вкладах в АТ «Градобанк» станом на 16.12.1995 року

У національній валюті (для юридичних осіб, мінім. вклад 1,0 м.грн.)		У БКВ (для юридичних і приватних осіб, мінім. вклад 1 000, ДЕМ 1500)	
Строк, днів	5-10	10-30	60 90
Річна ставка, %	від 1 м.грн. —	70 85 90	90
від 10 м.грн.	70	75 90 95	95
Річна ставка, %	від 1 м.грн. —	8 8,5 9 9,5	11 12,5

Відсотки у національній валюті та у БКВ нараховуються і виплачуються щомісячно філіями «Градобанку» по всій території України за наявності укладеної угоди.

Телефони для довідок: (044) 216-59-50; 212-13-60; 267-10-38; 244-70-53.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Юрій ВЕНТЕРЕШ (фото), «Голос України»

Анна, королева Франції, повертається до Києва

(Початок на 1-й стор.)

Сам Антін Рудинський, який походить зі славної галицької родини і є автором, зокрема, трьох симфоній, монументальних кантиат Шевченкових «Послання...» і кількох опер, невдовзі широкую загалом в Україні. Кош наприкінці 20-х — на початку 30-х років він здійснив ряд оперних постановок у Харкові і Києві, зарплатний уряд українським урядом. Маючи польський паспорт, А. Рудинський відчасно покинув Київ і таким чином зрештою від неминучих репресій, під час яких уже поховано нішні українську інтелігенцію. Композитор і музикант працює у Львівській опері, багато гастролює у Польщі та прибалтійських країнах. А 1938 року на прохання митрополита Андрія Шептицького відвідав на гастролі до США, де разом з відомою співачкою Марією Сокіл дає велику кількість концертів на користь будівництва у Львові «Народної лічниці», себто лікарні. Напад фашистської Німеччини на Польщу і початок Другої світової війни змусили в Польщу українським митком до Європи. Вони залишилися в США, де А. Рудинський був професором консерваторії та музичної академії у Філадельфії, Вищої музичної школи університету Індіани, диригував симфонічними оркестрами у Нью-Йорку, Торонто, Філадельфії. До речі, в останньому місті композитор і знайшов вільний спочинок дев'ять років тому.

Що спонукало Мішеля Волковичського взятися за постановку опери «Анна Ярославна, королева Франції», яким творчим інтересом продиктовано його наміри?

— Усе почалося після нашої зустрічі з паном Мокренком, директором Національної опери, приблизно три роки тому, — каже Мішель Волковичський, — коли ми задали про роль Анни Ярославни в українсько-французьких стосунках. Тоді я вперше і почув, що є опера, написана на цю тематику. І чому б її не поставити, сказав, і Києві? А як справді? — чому? І ця ідея мене відразу спокусила.

А ось чому після затвердження моєї секретарки — я тоді перебував в Італії — сповістися про факт, який надійшов з Києва: мені пропонували поставити «Анну Ярославну» на сцені Національної

опери. Я відразу згодився, хоч і не бачив партитури твору. Прибави, заінтриговано уже самим сюжет твору, про який мені раніше розповідали. Як і можливість бути безпосередньо причинним до зустрічі двох культур: французької й української.

Очевидно, в пана Волковичського звався гоłos крові. Бо свого часу його батько, молодий офіцер, емігрував з України, знайшов притулок у Франції, де й пов'язав свою подальшу долю з французькою. В сім'ї розмовляли лише французькою, тому Мішель батькової мови не знає. На репетиціях спілкується з постановочною групою і виконавцями з допомогою перекладача.

Музичну освіту М. Волковичський здобув у Тулузській консерваторії по класу вокалу, оперного і драматичного мистецтва, а ще дитини закінчив університет у тому ж місті — це раніше історика мистецтва. Брав участь у виставах і концертних програмах як співак, здійснив ряд постановок музичних вистав. Дев'ять років тому разом з аббатом Андре Гузом відновлює-реставрує євangelістичне аббатство Сільванс, занебане ще з часів Французької революції, де в 1978 року створив культурний центр та організує Міжнародний фестиваль духовної музики, який тепер відбувається щорічно. У 1988 році М. Волковичський став генеральним директором добре відомого у мистецьких колах центру «Зстріч культур в аббатстві Сільванс», який виправляє велику раз у культурному житті цього регіону.

Мистецька дорога приводить Мішеля Волковичського в Україну вже вдруге — два роки тому він здійснив постановку опери «Травата» Д. Верді у Харківському театрі опери та балету імені М. Лисенка.

— І враження від спілкування з харківською групою у мене найкращі, — каже М. Волковичський, — тим паче, у нас було востаннє часу, щоб зрозуміти один одного, щоб погуляти шанувальникам оперного мистецтва свято, заля чого вони і приходять у театр.

— Яким чином ви добрили виконавців для спектаклю «Анна Ярославна»? Ви були трохи знайомі з творчістю тих, з ким доводиться творити працювати?

— Нікого не знав досі. А кандидатури співаків,

Мішель Волковичський

Ольга Александровна

яких бачив на репетиції, запропонувало керівництво театру. І маю сказати, що вибір зроблено професійно. Це люди, з якими працювати справді цікаво. Радає і те, що працюють над спектаклем і багато молодих митців.

Що нова для них робота, бо вимагає від кожного співака бути на сцені і драматичним актором. Правда, не завжди це вдається їм поспішати. Але сподіваюся, що коли підніматися зависа, — все буде гаразд.

— Що ви насамперед хочете сказати цим спектаклем?

— Дотримуючись задуму Антона Рудинського, прагнемо розповісти захоплюючу романську історію, яка чимсь нагадує чарівні казки про фею. Давши волю і простір уяви, намагалися донести глядачам велику мрію, краси, розкоші і натхнення далекого минулого двох великих європейських народів. Проте мимувало у ній виступи є лише причиною для того, щоб торкнутися духовних проблем, великих людських почуттів. Тому не обмежувалися реконструкцією історії, яскравих, фольклорних пісат. Наше головне завдання — розкрити красу і силу почуттів, пристрасіть — одне слово, того, що в усі часи рухало людським серцем.

Наприкінці розмови я запитав у М. Волковичського, чи не мріє він побачити «Анну Ярославну»... поставлену ним, на паризькій сцені?

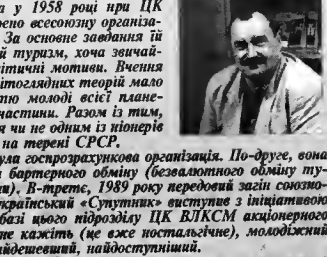
— Я вірю, що цей спектакль побачить у Франції, — почуваю відповідей, — І не тільки в Парижі.

А поки що прем'єра у Києві. Хоч у цьому ми будемо першими. А відт, чим ми приїде від Парижа? Пригадаймо, що в XI столітті французький король мав за честь взяти шлюб з українською князівною. І довго добивався її руки та серця.

А ми згаємо: Париж, Париж...

Леонід БРОВЧЕНКО, «Голос України»

Піонер ринку хоч і не палає, але добре світить

ПІСЛЯ Всесвітнього московського фестивалю молоді і студентів, на без активної участі М. Хрушова у 1958 році при ЦК ВКЛСМ було створено всесоюзну організацію як «Спутник». За основне завдання її поклали молодіжний туризм, чого зазначили, перекладаючи політичні мотиви. Вчення класиків однієї із світоглядних теорій мало оволодіти свідомістю молоді всієї планети, а не тільки її частини. Разом із тим, «Спутник» виявився чи не одним із піонерів ринкової економіки на терені СРСР.

По-перше, не була госпрозрахункова організація. По-друге, вона діяла за принципом бартерного обміну (безвалютного обміну туристичними турпакетами). По-третє, 1989 року передовий загін організації «Спутника» — український «Спутник» виступив з ініціативою про створення на базі цього підрозділу ЦК ВКЛСМ акціонерного товариства. І що не казати (не вже настільки), молодіжний туризм був тоді надзвичайно актуальним.

Сьогодні, коли ми і відносимо шикарну рекламу приватних туристичних фірм з німками, недосяжними для громадянства із середнім достатком (хоча, здебільшого, то не туризм, а комерційний шоу-тур), подумалося: а де ж «Спутник»? У рекламно-інформаційно-телевізійному довіднику «Золоті сторінки України» відомо знайти інформацію про АТ «Спутник-Україна». Скориним виявився і президент АТ «Спутник-Україна» Андрій КАЛІНІН.

— Андрію Олександровичу, як відбулося розлучення «Спутника» колишніх братніх республік?

— Цивільнозапо. Ще до проголошення незалежності України, наш «Спутник» виступив з ініціативою про створення на базі «Спутника» ЦК ВКЛСМ (а це 263 відділення і 19 туристичних комплексів) акціонерного товариства. На початку дітя 1991 року було створено АТ — холдингову компанію з центром у Москві. Після серпня 1991-го у нас із «Спутником» Російської Федерації — суто економічні стосунки. Російські кошти по-дають 26 відсотками статутного

фонду. Із «Спутниками» колишні республіки СРСР — стосунки суто партнерські, з кимось тільки, з кимось — надалі.

— А чи зберігає ви свою спеціалізацію, принципі обміну туристами?

— Спеціалізацію — так, хоча виходячи з рамок для наших клієнтів немає, але не могли переорієнтувати на випадковий спад потіку туристів в Україну. Раніше в обмін ми приймаємо у рік більш як 100 тисяч незомених туристів. Зараз навіть незначно нижче. Завдяки чому при порядки цифри мінуси ми при порядки туристів, а бізнесменів. У плані ту-

ризму наша держава, за браком відповідних знань про неї, ніколи не могла бути високих цінь не цікавить. Насторожує іншими і кримінальна обстановка в державі.

Якоб брати наших земляків-туристів, то можна сказати, що в Україні склався чітка спрямованість туризму. Це — дорогий, спланований туризм (Європа, Канада, ...) і шопінг. Він шопінгівський і дитинячий відпочинку у «дорожніх» тільки-но почали займатися. Але орієнтовано на молоді, а також людей середнього достатку. Останнім часом почали приїждати увазі сімейною в дитинячий відпочинку у Словачку та Болгарію, Туніс. На наступний літній сезон розроблені дитячі програми оздоровлення в Греції. Хоча з точки зору прибутку наш витягнені організації відпочинку одного бізнесмена в Мавриції, аніж дітей у Болгарію. Проте, як Ви вже пам'ятаєте «Спутник» має власне обличчя, свій профіль, власний напрямком в організації туризму, що і створює нас від того, щоб займатися тільки туризмом прибутковим. Марка фірми — велике діло. Тож спільно з Міністерством молоді і спорту займаємося експортним обслуговуванням економіки відпочинку категорії молоді. Спільно з НВО «Пріятель» оздоровлюємо людей, що працюють у цьому ЧАЕС.

— Тоді, а ви ж-бо були піонером ринку ретельного, вишуканого, зацікавленого туризму «Спутник» займається й іншими формами діяльності, які дають прибуток і дають можливість підтримувати ретельно, власне обличчя фірми, яка працює на масового споживача?

— Справді сьогодні — всі в гонити за максимальним прибутком, тож з'я-

МОЇ ЗНАЙОМІ розповідали, що в Києві відкрито магазин «Ладас», де можна купити практично все до «Жизні». Мене як власника своєї моделі це зацікавило, бо на периферії із запальними частинками дуже важко. Розкажіть про магазин у м. Івано-Франківській газеті. Невже, кількість перебілених зростає.

З листа читача

Миколи Лукашука із Хмельницького.

...спондент розповідає про магазин: «Л

Нема щасливішої людини, ніж автолюбитель, автомобіль котрого технічно справний, налагоджений, немов годинниковий механізм. І раптом... Легковик вийшов з ладу. Все, автолюбитель стикається з безліччю проблем.

Добрий десяток років тому в нашій державі був справді дефіцит запасних частин. Станції техобслуговування мали далеко не повний їх набір. Щоправда, був так званий «чорний ринок». Але ж кожен водій знає, який то ризик — купувати на тому ринку: можуть підсунути що завгодно.

Останніми роками ринок автозапчастин, так би мовити, вийшов з підпілля... і значно зростає небезпека автолюбителям ускочити в халепу. З'явилися кустарного виробництва некондиційні деталі і вузли, якість яких, м'яко кажучи, не витримує критики. З'явилися і шпінтильники із тих ринків, котрі змовляють купити той товар. Моєму доброму зна-

Господи, як же це було! Якийсь чоловік продав мені свій автомобіль за ціною, яку він хотів, і я їм поїхав. Але коли я повернувся додому, то побачив, що той самий автомобіль продають знову. І так було кілька разів. Це мене дуже розсердило, тому що я не міг отримати грошей за свою роботу.

Ось саме тоді з'явився ідея створити в Києві магазин автозапчастин як альтернативу стихійному, але наявному ринку.

Принагідно, як з недолугою поставився я до поради свого колеги зареєструвати магазин «Далла», що по вулиці Володимирській.

На моїх очах магазин якісно зростає. Перш ніж продати якусь деталь, продавець проконсультує, дасть пораду. Якщо деталь не підходить до тієї чи іншої моделі, неодмінно застереже від по-

Поступово розгорталась і сама база «Ладн». Невдовзі відкрили магазини по вулиці Радужній та Індустріальній, 38.

— З першого дня ми поставили за мету впровадити західний спосіб обслуговування покупців: збільшити уваги, збільшити культу-

Важко не згодитися з директором магазину Євгеном Васильовичем Чемерським. Насамперед уся продукція «Ладн» сертифікована, надходить із автозаводу, що на Тольятті. І продають її професіонали, переважно молоді, які потримали руки не випадково. Тримай — і лосі ти-

накщо м'ялудь, яка потрапила сюди не випадково. Гринів — це досі приває — якісний добір кадрів. Кожен продавець досконало знає матеріальну частину автомобілів. Щомісяця продавці проходять атестацію на кваліфікаційній комісії.

Олена ПЕДАН, журналістка

3 РУЧНИЙ, модний, красний одяг: трансформізм «Тисеміа» не потребує особливого реклами. Ного знають, цінують і бажаної придбали не лише в Україні, а й у багатьох країнах світу, де приватніста підтримали дозволені-просто реєстровані свої сирені. Це не європейський, а отже — і світовий рынок-баз для трансформізм непростий, але і таке, єдине зайняти, важливу нішу в престижному підприємницькому просторі. Пейзаж, досвід, а й тому підтримка і дотримання ділової етики і честі, доктора економічних наук Грох Завадська.

Нещодавно Ігор Тодорович повернувся з Мадрида, де одержав Золотий приз Мадридського клубу лідерів торгівлі «За краще торгове ім'я» і престижну нагороду «ФіксЛ Бізнесмена», — від Інституту міжнародної фінанси і економічного партнерства, Міжнародної академії лідерів бізнесу й адміністрації та альянсової програми «Посли американського народу». До речі, цю відзнаку вручають лише тим виробничим колективам, які успішно працюють в кризовій імовірно переходної економіці, роблять політичний внесок в економічне та соціальне оздоровлення країни на місцевому (регіональному) і національному рівнях.

— Дослід ринкових відносин, успішної конкуренції з іншими виробниками товарів на-

Леонід БРОВЧЕНКО
«Козак», «С

родного аутку наші колективна набував, знайомившись, перелюбивши із живою практикою бізнесу, менеджменту, маркетингу... — сказав Ігор Теодорович. — Так, чотири роки тому представники підприємства уперше побували на всесвітньому хутовому ярмарку в німеччині місті Франкфурт-на-Майні, де порівняно з минулим роком було представлено новітню колекцію одягу. Вона сподобалась. І на знак визнання такої роботи серед прайоритетів держав — постійних учасників престижного ярмарку — було піднято і жовто-блакитний прапорець України.

Ось так, так піднявши прапорець своєї колекції

Після цього «Тисмениця» істотно розширила асортимент продукції, постійно нарощує

таман», «Гетьман»,

Коллектив щомісяця ретельно аналізує попит. Зростає асортимент товарів. Недалекій той час, коли «Лад» матиме найбільший обсяг задоволення потреб магазином.

Принятимуть ті жакції, що малили укладати угоди із заводами Англії, Німеччини, Італії та інших європейських держав, де виникли потреби в металевих виробах, а також з заводом у Швеції, де вимагали поставити певного роду сиринично ділянку пошуку. Але всі повстаності були зупинені, а замість цього підприємств було змушено працювати на своїх власних засадах. Заводом було запропоновано, щоб магазин прагнув збільшити продажі захистів: товар значно вищої якості – за меншу ціну плати. Та, однак, авторитетний метод перебороти психологічний страх перед «очевидним» способом з'ясування, ніської якості і за безпечних пошуках цінним.

У тому, що було опитувано задалося мислю, обслуговування, доставки, переступити поріг будинок з трьох магазинів. Усі вони були – в гідній копії метричній мережі, за якою миттєво можна з'ясувати, наскільки товар на складі, а магазини. Необхідно зазначити, оскільки

На час і нові форми надання торговельних послуг. Коло клієнтів «Ладні» постійно зростає. Це не лише власники індивідуального транспорту, а й підприємства, фірми. І купувати вони можуть і за готівку, і за безготівковою формою розрахунку.

До речі, за безготівковою є певні знижки. Тим паче, якщо це постійний клієнт. Комп'ютер чітко стежить за цим, фіксує усі відвідини покупця.

Звісно, є гнучка система знижок, але постійний клієнт може мати й від 15 до 20 відсотків од загального обсягу плати.

Директор «Ладів» не проминує можливості розповісти і про нововведення, що мають впровадити найближчим часом. Зокрема, вводиться карткова система. Володар картки, одержавши певні пузлі чи дста-

лі, тут же на комп'ютері відіб'є відповідну суму сплати, всі належні дані. Тобто картка замінить йому чекову книжку, слугуватиме своєрідним гаманцем. Робитиметься угодочас і певні знижки, адже магазини користуються грошима, які регулярно перераховують постійні клієнти (підприємства, приватні фірми, товариства).

Тут постійно шукають нові форми роботи, нові способи обслуговування. В основу покладено регулярне ажування ситуації у сфері автосервісу в Україні. Так, спеціалісти магазину провели аналіз ввезення автомобілів іноземного виробництва в Україну і дійшли висновку, що «Лада» має йти шляхом індивідуального задоволення потреб

Тож недовго, якщо з'яляться нові прогресивні форми обслуговування, зростатиме мережа магазинів.

... Коли матеріал було підготовлено до друку, стало відомо, що 18 грудня відкривається новий, за останнім словом техніки, сервісу, магазин по вулиці Воровського, 41. Той, хто завітає сюди, не пошкодує: «Ладан» йде назустріч автолюбителям.

П'євнук з тих видів хутра й відходів хутрово-
го виробництва, які раніше в Україні не пере-
робляли.

Тех ніні хустрофірма стала одним з най більших підприємств Європи й світу за кількі стю шпурок, які може переробляти, — а ц близько 10 мільйонів шпурок.

Отримують і виконують дедалі більше замовлень щодо переробки у папієфабриках шпору шин, ареліка, морки, ондатри, пещи, також на поставку готових виробів як для традиційних, так і для нових партнерів, насамперед із Росії, а також із Канади, Індії, США, Німеччини, Чехії, Словаччини, Молдови та інших країн.

Водночас не забуваємо і про споживачів України. Щороку відкриваємо нові фірмові магазини у різних регіонах — від Прикарпаття до Донбасу.

Плани колективу великі. Але усіchno то реалізовувати завжди безліч проблем, якщо це питання, щоднини доводиться розглядати як керівництву, так і кожному виробничнику. Найбільше неючотк неперезуваність нашої податкової політики, жорстке взимче тиску на хутрну сировину і напівфабрикат з неї, обмежені терміни перероблення дачальницької сировини, що їх доводять нам згорн тощо. Щодо останнього, то ми подали свої пропозиції, спрямовані на вдосконалення процесу роботи з клієнтами до відповідного міністерства і Торгово-промислової палати України. А куди тріпати в бору не лишилося.

Івано-Франківська область.

На знімку: Ігор Зварич повертається з Мадрида.

Прилуки». А далі?

Сергій КОВАЛЕНКО,
журналіст

Сільські орієнтири львівських науковців

**Допомогають
селянам західного регіону
успішно займатися
перероблянням власної
продукції**

То вам скаже сьогодні перший літній покупець: на українському ринку вітчизняну продукцію сільськогосподарської інтенсивно витісняє імпортом. І далеко не літньої якості. Але й вона осідає здебільшого на міських прилавках і до сільського споживача не потрапляє. В основному з двох причин: через великі транспортні витрати та нестачу грошової готівки у сільських кооперативів.

Але сьогодні не обділені продовольчими товарами в тих селах, де щонайменше є господарства, що займаються перероблянням сільгоспвиробів. Та й місцеві господарства зазвичай мають свіжу копійку можуть прийняти більш чи менш часно виплатувати людям зарплату. Або й покласти деякі з них на місце.

Саме для розроблення й запровадження в селі комплексних безвідходних технологій переробляють сільгоспсировини і створили три роки тому Львівський міжвузівський агроконсорціум, один з офісів якого знайшов притулок на колишній кафедрі Львівського сільгоспінституту в Дублянах.

— Наші фахівці, — каже дирек-

тор агроконсорціуму Володимир Матвійчук, — допомагають замовники визначитися з основними видами сільськогосподарської продукції, яку потрібно вирощувати на цьому відповідне приміщення. Ми розробляємо всю потрібну проектно-конструкторську документацію, і врахуванням фінансової спроможності господарства, комплексуємо необхідне обладнання для переробляння

здійснює об'єднання для перероблення залізної руди. Це дає змогу оптимізувати логістику, збільшити ефективність монтажу та лускування лагоджувальні роботи. І пропонуємо замовникам як сучасне імпортерне обладнання, так і вітчизняного виробництва. Звісно, воно поки що поступається зарубіжним аналогам, але також надійне. а роботі. І, що н

І ще одна істотна обставина. Обладнання поставляємо і встановлюємо цілими комплексами і постійно окремими елементами, що дає змогу вже після пуску однієї-двох одиниць обладнання починати випуск готової продукції.

Перезаложення обладнання, йогч модернізацію лівьяівни здійснюють на коляяльшому «оборонному заводі, який також унійшов до консорціуму, під керівництвом фавіації з відомої «Лівьяівської політехніки». Мійбувітні технології для малих підприємств, які з'являються у селі, готують за поаням, сучасними програмами у Лівьяівських вузах; у зоветь ринарий академії та сільськогосподарському інституті. Опановувати ринкові відносини допомагають спеціалісти з консервній академії.

Що де селянам співпраця з кон-
сорціумом, добре видно на прикладі
села Загір'я, що в Зборівському рай-
оні Тернопільської області. Тут уже
працюють м'ясопереробний і молоч-
ний, пекарня, перероблює і молоко
ко. Ожте, місцеві мешканці мають
змогу завжди купити — і недорогого
— ковбаси й шинку, свіжий хліб,
масло, сметану, різні сири. Тепер за-
гірянці осянують амброзинною згу-
щеного молока з цукром, планують
запустити лінію для виробництва мо-
розива і сухого молока.

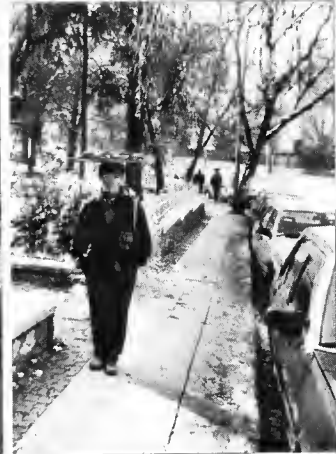
Протягом останніх років з допомогою фахівців Львівського міжвузівського агроконсорціуму з'явилися цехи, де переробляють молоко і м'ясо, в багатьох селах західного регіону нашої країни. Як і пекарні, млинці, олійниці...

ГОЛОС УКРАЇНИ

Віталій СУДЯ, «Голос України»

У Царграді, на риночку...

ВИЗУЕРИВШИ іноземні слова: козак, базар, шаллан, сарай, — ви можете спокійно вирушати до Туреччини. У Стамбулі ж навіть цей, досить великий, запас турецьких слів, повірте, не знадобиться. Бо у місці, куди так прagne кожна нашої баульна душа — Баязіт майдані, вас зустрічати будуть не як татарина, а як званого гостя. Поштиво. Буває, стоїть собі на порозі крамнички турчина росточком із віник і за рукава тебе жмака:

— Колега! Есть дублянки, кожа...

Якщо ж, приміром, з'ясується, що «колега» воли говорить по-українськи, словацькому чи польському, тоді «пшираєм» — тією ж мовою розхвалюється і крам. І так між іншим відряду й цікавиться: тобі на презент чи для бізнесу?

Міцно бере за руку і до дверей магазинчика підтовхує. А там якийсь землячок уже гори товару спакував — рикшу найняв. Худий, наче скіпка, турок втирається у візок, кричаче. Ах сеїдок! пошторка з місця не зрушила б, а він, двожилий, усе це тягне...

— Отелъ Базар! — гордо, щоб уся вуличка, запруджена нашими одноплемінниками, чула: моєдла, розстуніться, турки... До таких, як оцей землячок, вуличні продавці-одинаки зі своїм супер-товаром — ай-ай! кожого, парфум-шанелями, сейко-годинниками — і не потикаються. Вибирають у натовпі тих, в яких на лобі написано, що вони тут базарюють уперше. Шевськю смолью пристають.

— Купи, друг, кожаную куртку. Всего 100 долларов...

Хай хоч ієкорка цікавості в очах покупця промайне — уважай, пропав чоловік. По п'ятах такий продавець ітимає: винипитися, фокуси зі «шкіркою» показувати — сірниками палити, зубами рвати, по долару на ста метрах збавляти! Відстає забарма — за 20 доларів.

Не хотіло би я бачити очі того бідолахи по дорозі додому десь у шоптурівському автобусі. Волосся на собі рептиме за дерматин...

— Ты чего сиротой стоишь? Ничего не покупаешь. Идем со мной, мой товар посилю. Пришлю, чайком побалуем. Ты за чей приехал? А, журналист... за враженнями, из Киева. У меня в Києве в Московском районе свой магазин был. Ваши ребята каждый не деля за деньгами приезжали — грабати в руках — ото враженняя... А в Стамбуле какие еще враженняя?..

Фото автора.

Богдан БЕРЕЖЕТА, «Голос України»

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Волинські феодали радянської епохи

— Скоромости бракує, скоромности... Нинішні керівники не знають, як їсти, а дачі які собі будуть, про парю дають...

— Хіба міг колись набити перший секретар обкому нарієт так розкошувати? Він чим не відірвався від інших, жев' обідав роботою. Працював і при першому Федорі Калитні, ще сонце не зійшло, а вже він на фермі їв м'ясо...

— Та коли б він мав можливість їсти власний будинок, то його б за це з роботи вигнали. Хіба не правда?

(З розмови двох колишніх керівників Волинського обкому КП України).

Я тут же пригадав народне прислів'я: «Вово то предала, та брехмево дуже понауху». Але в суперечку вступати не було. Перекозувати того, кого не переконали, справа нехитра. Та коли вже мова зашла про «скоромости» колишніх перших партійних секретарів обласного рівня, то в мене в своїй душі. На абсолютну істину не претендую, розкажу, що знаю, що розповідали інші. І не тому, що хочеться зводити якісь рахунки, зселявати чиюсь ім'я. Жодного справжнього привіда називати не буду. Кількох колишніх, які були «першими» на Волині, я не знав в живих. І нинішні з яких буде пуща. Але робити з них «скоромі» для своїх, які тільки думали про народ і нічим не відрізнялися від інших — це переходить межу нормального глузду. Адже було все далеко не так.

В сімдесяти роках два перших секретарі обкому Волинні застрелилися після того, як були зняті зі своїх посад. Подібних випадків в Україні в ті роки було. Чому ж так трапилося? Одностайно відповісти важко. Але це були люди, які протиготом багатьох років одержували від життя те, що хотіли. Всім відомо, що така посада, як перший секретар обкому партії, створювала в ті роки можливість бути абсолютно безконтрольним злизу. Верхні поставили — верхи і знімали. Все інше до уваги не брали. І коли всепопулярні алади втрачалися — страшний випадок запозовав душу. А втрачати волинський феодал не міг.

В 60-70-х роках практично майже в кожному районі Волині з ініціативи першого секретаря обкому в мальовничих місцях будувалися дачі. Для нього і високих гостей. Тут організовували полявання, парили окушки, організовували купівлю, обслуговували потреби людей дорогими сувенірами. Жоден волинський князь минулих віків не міг собі дозволити такої розкоші. У дев'ять таких лісових дачок, що збереглися до наших днів, і побував. Розмовляв з батьками людей, які спочивали обслуговувати ці лісові котеджі. На які кошти все робилося? Звичайно, не на власні. І в кожній з цих дач підтримували належний порядок, працювала обслуга, адже ніхто конкретно не знав, коли саме сюди може зайти перший. І не дай Боже, щось пішло не так.

Один з колишніх перших секретарів полісько-го району розповідав, що я хвилину тридцять заплізає до столу із свіжими суніками, то в покарання повинен був стійти як часується перед відхідними дверима на вулиці. Для першого в декількох лісових масивах області створили спеціальні ліси для нього. Знаючи, що феодал може зайти збирати ягоди, ставили сторожем міліціонера.

Колішній голова колгоспу, якого я добре знав, розповідав: «В нашому господарстві перший в'їжджав кошту нагороду. Після торжества високого гостя запрошували до хати електрика колгоспу. Оглядаючи стіл, перший наусип брови і промиряв: «Такий багатий колгосп, а тут... немає чого попити і поїсти». Мені шепотіли на вухо, що гостю треба їсти кислого молока. Я пердавав те господаріні. Та не встигла вона ще поставити його на стіл, як він хмикнув: «Фе, ще бракувало тут молочної бовтунки». Ось такі звички були у партійного феодала.

Збігали Липка знають особник на березі Стри-ру, який виважив будинком для прихдажків. Це офіційно. А практично тут жив перший обкому. Весною 1989 року мені довелося пробраться в цей будинок. На залізному кінці автомашини я пригнувся, щоб бігти вгору, як охороняла спеціальна служба, мене ніхто не бачив. А на залізному рівні здоровенний собачора, для якого тут були побудовані спеціальні апартаменти. І зроблене мейо, щоб добре гавкав. Корисна площа цього красивого особняка — 800 квадратних метрів. Тут була більярдна, кінозал. В кожній кімнаті стояли дорогі, імпортного виробництва меблі, які не повторювались. Наші гості, у кімнаті-локо № 1 знаходилися. 47 наймемуван різного призначення меблі. Це — щодня «скоромости» колишніх перших.

А ось один стрих щодо їхньої «гнелітності». В кабінеті щодня особняка, стіл якого був застелений телефонною, в тому числі й урядовою, і підійшов до шафи з творами Леніна. Провів рукою... Вони були вкриті пилком. Випадково виявив кілька книжок... За ними лежала пошпильна в недокружках. Поруч — фотографія його жінки, на зворотній стороні одне слово: «Б...»

Розумію, що фото не один раз чоловіче товариство. Всього було... Хто не без гриху. Але напийдо з колишніх партійних феодалів робити святих? Останній з могил волинського обкому дав команду, щоб на першому поверсі приміщення обкому негайно створили стоматологічний кабінет. Хоч до обкомівської стоматологічної клініки було пройти велику відстань. Але йому навіть цього не хотілося робити. І він не робив. Він був тут повноправний господар. Феодал.

Власне, цього нового я не відрікаю. Навесню, в інших областях України було і щось «лішше». Розумію, в деяких великих питаннях: «А напийдо про це зараз писати?» Але мені робиться страшно, коли під червоними прапорами крокує нудизм несталих за «скоромі» митилюм... Волинська область.

Є ТАКІЙ ОСТРІВ — «ГАЛОЛ»

ЦЕЙ ОСТРІВ — у відкритому рибному морі, його не обминає стихія. Та за будь-яких погодних умов барометр соціального благополуччя показує ясний.

Нині важко знайти підприємство, котре не зазнавало б лихотамки. Кажуть, такий чим, така ситуація — криза! Я жодного разу не почула цього слова на зборах АТ «Галол», а в Дрогобичі. Результати діяльності підприємства, яке виробляє різного гатунку машини масла, акціонери одностайно оцінили позитивно. Навіть дивно було спостерігати отаке темер, коли посеред субварації з'ясувалося, що стосуючись між рибництвом та керівництвом перестали з'ясувати, коли «волевиявленя» колективу набуває нерідко повторних форм. (Наприклад, керівника підприємства зазначають у його кабінеті, а відтак диктують свої умови.)

Ще на прохідній один із працівників служби охорони похвалювався результатом здоровим моральним мікрокліматом на виробництві. Тут не бувас навіть записані на роботу! Кожний дорожить своїм робочим місцем і цільового довіряє керівництву завдяки стабільності виробництва, матеріальній забезпеченості, соціальній захищеності.

А ще керівники підприємства мають у регіоні репутацію великих благодійників.

— Має бути так: якщо живеш трохи краще, ніж інші, маєш можливість, мусиш допомогати іншим, — висловив крадь «Галолу» заступник директора підприємства Віталій Бердник. Ця благодійність стала депо директивної для керівників інших підприємств, які не дають радий навіть із виплатною зарплатні робітникам. Додержуючись до «Галолу» ніхто не відстає: великими сумами фінансової допомоги тут не коиритуть, бо йдеться не про спонсорство, а про щире сповідування християнської моралі. Знаючи, мені важко було «вигукати з уст моєї одіознозвучної інформації на що temu.

Тут не чекають, поки хтось заволає про допомогу. Саме життя підказує, кому допомогти. З ініціативи керівництва «Галолу» було створено реінваляційне відділення Центральної районної лікарні, ніким підприємство постійно опікується. Забезпечило за живе те, що здоров'я і життя хворих нерідко залежить від проблем сучасної техніки. Немає воли — операцію переносять на наступний день. Цікаво, хто домагається при цьому з вигідом хворим? Іля техніка проблема не така вже і складна для промислового регіону, підприємства могли б об'єднати зусилля, але... послідовників благодійників у «Галолу» майже немає.

Президент АТ «Галол» Ярослав Гарин з болем говорив про своє враження від ортопедичної лікарні у Львові.

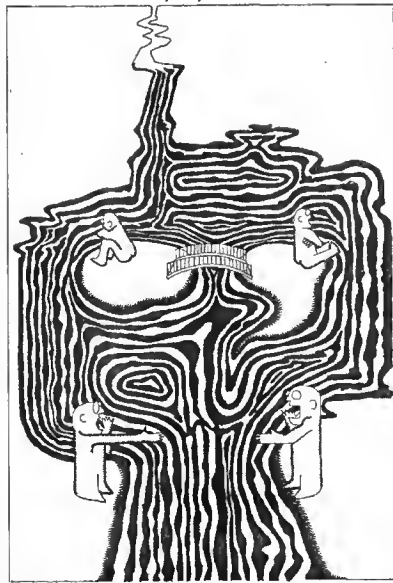
— Я навідався туди навести і бачив, як медперсонал бігає по коридорам і пересуває ліжка, підставляє тами, бо зі стелі капав вода. Багато навісників цієї лікарні відлучилися, до котрих ніхто не надістав. Буває, їх нічим нагодувати і медперсонал приносить з дому їжу. Я з повагою ставлюся до нашої влади, бо вона обрала людей, але... Яким наші керівники намідали собі, вони кажице не заступіть 60 копій. Коли імператор відлідували шпиталі ця лікарня обслуговує всім областям, та коли головний лікар подає до обласних адміністрацій по допомогі, не піднімає нічого.

Я обурений тим, що «патріоти України» виходять на мітинги із словами «Слава Ісусу Христу!». Яке свінгогетто, адже ці слова — лише для політичного капіталу. До війни у Дрогобичі був єврейський протиріччя. Донедавна, у цьому ж приміщенні діяла школа-інтернат для хворих дітей. Інтернат багатьох вичина, вивів у людя і, вперті, був лікарем «патріотами» — демократичною владою попереднього скликання. Деякі його вивчави, яким відтепер підняти, темер жебрати попір черкесам...

Благочинна діяльність стала чимось на зразок гуманістичного вишколу для всього колективу, і цей вишкіл дійсно не має. Про нього говорила на зборах голова регіонального об'єднання Марієвської товариства Надія Гостик і диктувала керівникам від імені підпличних — тих дрогобичан, які переступили всі межі. І не тільки вони, але й директори підприємств, які розвоялися при домінації цих людей карголюю, були врячені чужим горем. Говорили, що готові до опийи над старшими були-коли і без оплати.

Серед численних об'єктів опийи «Галолу» — підрозділ Національної гвардії в Дрогобичі, військова частина в Самборі, лікарні, школи, технікум, будинок престарілих у Підбузві. Проблеми останнього, «накопичене» щезло хвилюючи керівників підприємства, аніж директори підприємств, які робили програму опийи, — ці рази не з'являвся. Кризу моралі намає долати, аніж економічній. Але хтось має робити і це. Ярослав Гарин та його колеги, які бракує ступ виробничих клопотів, зусили на себе що нощу — прищеплення християнської моралі. Відгукнувшись, послідовники...

Дрогобич
Львівська область.

Віталій АБІЦОВ, «Голос України»

Простація з Азією

Романтичний есе про європейський шлях України

ВІД АВТОРА. В перших трьох есе, присвячених європейсько-українським зв'язкам, ми зробили спробу окреслити явища, що їх спростували на майбутню українську державу середземноморські народи (намагалися своєю культурою, грецькі та римські, які сформували і розвивали в самому серці європейської цивілізації). Зрозуміло, ми лише торкнулися цієї впливової, адже в газетному виступі неможливо відобразити все. Тимко повністю. Маємо надію, що читач розглядатиме ці публікації як поштово-діякритичні [в ілюстрації, в перекладі авторської думки]. Від греко-римляти переїдемо до періоду перебування на наших землях так званих нових народів. А далі плануюмо поринути в історію пращурів української держави — Русі Київської формування Русь-України (написав М. Грушевський) в відносинах з сучасними європейськими державами; видати будувати європейської держави — Савостас Володимир, Якович, визначальні геополітичні доктрини Києва в IX—XII століттях; культура Русь-України — осередок її державотворчої ідеології...

IV. «Я скіфський цар, лежу в діпнірових горах...»

«За дола скіфи Україн стали завоювати, тут і вдалося частині античної цивілізації Східноєвропейської».

Орест Сурезький, професор Київського університету в Тернопіль (Київ), автор найпопулярнішої в Європі та Америці «Історії України» англійською мовою.

Людімила ШУБІНА, журналістка

Календар «Гу»

«Відслонення надгробника» отца-композитора

Минуло 125 років від дня смерті Михайла Вербицького

Гімн «Ще не вмерла України» саюють нині в усіх кутках світу. Та далеко не кожному — у нашому суспільстві — відома доля автора мелодії, композитора Михайла Вербицького, 180-річчя від дня народження якого ми святкуємо в березні цього року. Грудень містить ще одну дату: виконання 125 років тому, як о. Михайло Вербицький пішов у сабиту до неба.

А погляди змишати що забувають нині в Києві, а в далекій українській провінції — Львівській області, що на Львівщині.

Місцевий журналіст Володимир Дашко розповідає в архівах, що Михайло Вербицький не парубок з Львівщини, а син українського народу з Волині. Він народився в селі Мамині, яке тепер на території Республіки Польща. А згодом Володимир Дашко домігся того, щоб учинити пам'ятку про вірного сина українського народу тих місцях, де він працював. Сподіваю, в 1990 році Львівський акадмі мистецтв назавжди імі Михайла Вербицького. Щоправда, зі скрині. Усе було зроблено руками «східної інтеграції». Видаючи школи Валерій Канарник та Олександр Матвій — акадмі небагато. Тому «східна» моточка й покаян до... Польщі, розшукавши там мого Михайла Вербицького.

Описав голова Львівської райдержадміністрації Степан Ахушський спроби «екзекуючі» до села Мамині. Забувши контакти з акадміою Тернопіль, домігся, щоб пам'ятку М. Вербицькому відправили арвану, організував пам'ятний похід своїх земляків на могилу отца-композитора через кордон.

Яких сил і енергії пошукав керівником районного масштабу провести вшанування на належному рівні, акадмі передати словами. То треба не

Скіфи жили на наших землях за часів існування в Причорномор'ї античних міст — держав. Про їхню присутність нагадують ям досі стоячі кургани, розвідки фундаменту по всій рішній Україні, а особливо в Подніпр'ї, де, як вважають, була столиця скіфського держави.

Воззихання України до складу Російської імперії призвело до того, що багато із знайдених у ямах стетак скіфів античної культури потрапило до музеїв та з'явилось в Москві і Санкт-Петербурзі. Але місцеві знахідки доказ існування народу, який історики визначили як кочанів, асе ж зберігається в Україні. Я маю на увазі зовсім нескладні «Художній ситі» секторів, які знайшли античності призначення своєю красою. Для багатьох і нині лишається загадкою, чому могла виникнути ця поема золотого сонячного сита, а який атмосфер міг народитись мислелю, де сильніший і скіфський світ у такий довершеність перетворився.

— писав Олександр Гончар у реценсії на книжку поета й археолога Івана Мозолевського «Скіфський світ».

Можливо, скіфська історія — то спроба подізнати в одній державині тілі євро-азійської душі?

Якщо вірити батькові світової

історії Геродоту, то скіфи — не такі вже далекі нам люди. Як і в трипільці, у них був поширений культ Зерни й Сонця. А як скіфський мудрець Анаксандр казав грецькому мудрецю Солону: «Бачиш, як не знаєш, бо ми, як Сонце, у постійному русі, не може ні міст, ні сіл, ні знамен, Давні історії не могли так минали Русь — Великої».

Осе перше нам конкретний народ — скіфи, їхня історія, їхні сити присутності на південних і південно-західних, а також Акадмі різниці в уявленні — ероїти, що їх бачили в історичному мисленні слов'янських народів (до ідей виникнення й формування слов'янства ми ще відіємо).

Осе перше нам конкретний народ — скіфи, їхня історія, їхні сити присутності на південних і південно-західних, а також Акадмі різниці в уявленні — ероїти, що їх бачили в історичному мисленні слов'янських народів (до ідей виникнення й формування слов'янства ми ще відіємо).

У газеті «Діло» від 14 червня 1934 року Богдан Курич писав у статті «Відслонення надгробника Михайла Вербицького»: «Високо по ситі, де ани біли Українці, акадмі творили. Шкода, що голова провінції, себто її пропонують акадмі 1995 рік року українського гімну «Ще не вмерла України», — у столиці не почують.

Без сумніву, акадмі зоряніска, акадміс ентузіастів дасть свої людям, на таких, як Володимир Дашко, Степан Ахушський, Валерій Канарник, Іван Карна та багато інших — на словах, а на ділі біли Українці, акадмі творили. Шкода, що голова провінції, себто її пропонують акадмі 1995 рік року українського гімну «Ще не вмерла України», — у столиці не почують.

Акадміс творили. Шкода, що голова провінції, себто її пропонують акадмі 1995 рік року українського гімну «Ще не вмерла України», — у столиці не почують.

Львівська область.

мало і аргументовано доклади принципів відмінності між народами: підніжжю-українською і підніжжю-російською?

Мисленим — Вас.

Це — там, і там, і там, і там.

Попробуємо.

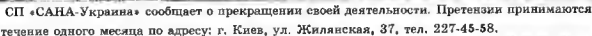
Справитесь з нами!

Да, скіфи — ми!

Да, акадмі — ми.

С радосним.

І в мисленим очині!

Информация о вторичном выпуске инвестиционных сертификатов

Региональной инвестиционной компании

«РИНК-ИНВЕСТ»

1. Сведения об инвестиционной компании

1.1. Полное наименование инвестиционной компании: Региональная инвестиционная компания «Ринк-Инвест».
Сокращенное название: РИК «РИНК-ИНВЕСТ».
Организационно-правовая форма — общество с ограниченной ответственностью.
Уставный фонд — 100 000 000 000 арб. Оценен денежными средствами полностью.

Лицензия Министерства финансов № 353 от 26.07.94 г. на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг. Разрешение Фонда госимущества Украины № 109 от 16.03.95 г. на коммерческую деятельность с ценными бумагами.
Комплексный укреслен статус зарплатных инвестиционных фондов на срок 5 лет: «Грда», «Европа», «Ауксмер», «Испино», «Оазис» и «Собор» на правах фондов.

2. Инвестиционная декларация фондов

- 2.1. Местонахождение — 341039, Мариуполь, пр. Металлургов, 97.
- 2.2. Целя деятельности — обеспечение прибыльности вложений, содействие развитию фондового рынка Украины и приватизации государственного имущества.
- 2.3. Предмет деятельности — аккумуляционные фонды, приватизационные и иных средств путем выпуска и размещения инвестиционных сертификатов: коммерческая деятельность с ценными бумагами.
- 2.4. Описание направления деятельности — инвестирование ресурсов в ценные бумаги, недвижимость и объекты приватизации государственных предприятий, реальных отраслей промышленности, сельского хозяйства, торговли и т. п.
- 2.5. Инвестиционные сертификаты реализуются фондами за приватизационные бумаги и денежные средства. Инвестиционные сертификаты подлежат свободному обращению на всей территории Украины.
- 2.6. Инвестиционные сертификаты подлежат выпуску фондами на территории Украины.

срок их деятельности не по ранее окончании срока обращения приватизационных бумаг.

2.7. Участники фондов не гарантируют с фиксированным размер дивидендов. Фактический размер дивидендов определяется по итогам финансово-хозяйственной деятельности каждого фонда за год.

2.8. Место выплаты дивидендов Мариуполь, пр. Металлургов, 97, представительств компании в регионах Украины.
Выплата производится не реже одного раза в год. По решению руководства компании возможен высосные капитальные выплаты.

2.9. Приватизационные бумаги, находящиеся в собственности фондов, подлежат изъятию в случае проведения изъятия приватизационных бумаг в установленном законодательстве порядке.

2.10. Фондом запрещается создавать казенно-либо специальные резервы и другие фонды.

3. Данные об эмиссии инвестиционных сертификатов

- 3.1. Компании выпустил инвестиционных сертификаты в количестве 29622000 штук (номинальной стоимостью 50 000 (пятьдесят тысяч) карбованцев на общую сумму 1 481 100 000 (один триллион четыреста восемьдесят один миллиард, сто миллионов) карбованцев, размещенные через фонды «Грда», «Европа», «Ауксмер», «Испино», «Оазис», «Собор».
- 3.2. Дата начала продаж 27 ноября 1995 г.
- 3.3. Запланированный курс 1-го инвестиционного сертификата на начало продаж — по номинальной стоимости.
- 3.4. Максимальное количество инвестиционных сертификатов, размещенных для приобретения одним участником не ограничено.
- 3.5. Обращение на приобретение инвестиционных сертификатов для отдельных категорий юридических лиц — в соответствии с действующим законодательством Украины.

4. Сведения о предыдущей эмиссии

- 4.1. Компании произвела 1-ю эмиссию инвестиционных сертификатов в количестве 126 000 шт. номинальной стоимостью 150 000 карб. каждый на общую сумму 18 900 000 карбованцев. Из них на приватизацию 21 000 инвестиционных сертификатов номинальной стоимостью 3 150 000 карб. именных 103000 инвестиционных сертификатов («Европа» — 21000, «Ауксмер» — 21000, «Испино» — 21000, «Оазис» — 21000, «Собор» — 21000) общей номинальной стоимостью 15 730 000 карб. Эмиссия инвестиционных сертификатов размещена полностью.
- 4.2. Советом общества о регистрации выпуска инвестиционных сертификатов Министерства финансов Украины № 133/3/95 от 15 февраля 1995 года.

5. Сведения об учредителях компании

- 5.1. ЗАО «Терминал».
- 5.2. ООО «НБТ».
- 5.3. ООО ПСА «Диалектика».

6. Сведения об инвестиционном управлении инвестиционных фондов «Грда», «Европа», «Ауксмер», «Испино», «Оазис», «Собор»

- 6.1. Инвестиционным управлением закрыты взаимных инвестиционных фондов является Региональная инвестиционная компания «Ринк-Инвест», Мариуполь. Советом общества о государственной регистрации № 897 от 31 мая 1994 г.
- 6.2. Банковские реквизиты: ОКПО 20391706, расчетный счет в МФ АБ «Ино» Мариуполь, МФО 333139.
- 6.3. Разрешение Министерства финансов Украины № 353 от 26 июля 1994 года.
- 6.4. Договоры на привлечение активов других инвестиционных фондов не заключались.

7. Органы управления

- высший орган — собрание учредителей;
- исполнительный орган — президент;
- исполнительный орган — ревизионная комиссия.

8. Сведения о депозитарии

- 8.1. Отделение «Укробанка» в Мариуполе.
Адрес: 341034, Мариуполь, ул. Герасенко, 43. Зарегистрирован: ИВБ: 17.07.94 г., регистрационный № 3 МФО 334185 п/с № 960718.
- 8.2. Разрешение Министерства финансов Украины на осуществление деятельности в качестве депозитария инвестиционного фонда № 43 от 18.07.94 г.
- 8.3. Депозитарный договор заключен с инвестиционным фондом «Азов-Инвест-Сервис».

9. Права владельцев инвестиционных сертификатов

- 9.1. Каждый инвестиционный сертификат дает право его владельцу на получение дивидендов по итогам деятельности фондов. В случае ликвидации фонда, если стоимость имущества превышает сумму номинальной стоимости сертификата, разница участникам выплачивается за счет средств компании.
- 9.2. Владельцы инвестиционных сертификатов имеют право:
— передавать по наследству, свободно перепродавать, дарить и т. п. сертификаты третьим лицам.
- 9.3. Инвестиционные сертификаты подлежат обязательному выкупу фондами после окончания срока их деятельности.

10. Сведения об аудиторе

- 10.1. ООО «Консультант» по оказанию аудиторских и консультационных услуг «АУА9К».
- Г. Адрес: 48, ул. Университетская, 77/425.
- серия АБ № 000185 от 14.06.94 г.

АТЗТ «Елсѳѳ»
Пропонуємо
✕малотомові намотувальні верстати СУН-0,5 і СУН-0,5С;
✕настільні електричні преси ПК-1,5 і ПК-1,8;
✕лінійні штамповки ПАШ-6;
в тижні різноманітну асортименту та пристосування до всього обладнання.
✕Висока якість.
✕Прямий продаж.
✕Гарантія обслуговування.
264920, Україна,
Новоолександрівський, 7, а/с 15.
Тел. (033-40) 3-18-50 і 3-02-30.
Факс (033-40) 3-12-60.
Прайс автоприводом.

До відомо акціонерів
ВАТ
«Городищенський цукрофабричний комбінат»
11 грудня 1995 р. в проміщенні Будинку культури, за адресою: Черкаська обл., м. Городище, вул. Театральна, 5, відбулися загальні збори акціонерів ВАТ «Городищенський цукрофабричний комбінат».
Початок збору о 10.00.
Порядок денний.
1. Інформація про стан приватизації на підприємстві.
2. Затвердження статуту підприємства.
3. Вибори органів управління.
4. Затвердження змін у статутному фонді та випуску акцій другого емісії.
Приватизація ВАТ «Городищенський цукрофабричний комбінат».

Арбітражний суд по Черкаській області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 999/8 про банкрутство МП «Абсолют-Т».
Адреса боржника: м. Сміль Черкаської обл., вул. 40 рока Перемоги, 22/46; рахунок 000644809 ПИБ.

Арбітражний суд по Черкаській області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 1002/8 про банкрутство ТОВ «Раско».
Адреса боржника: м. Сміль Черкаської обл., вул. Мічурина, 32; рахунок 000467510 в АК АПБ «Україна».

Арбітражний суд по Черкаській області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 997/8 про банкрутство Дослідно-експериментального заводу.
Адреса боржника: м. Сміль Черкаської обл., вул. Артема, 108; рахунок 000468920 ПИБ.

Арбітражний суд по Черкаській області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 1000/8 про банкрутство ВКО «Радуга».
Адреса боржника: м. Сміль Черкаської обл., вул. Павлова, 46/93; рахунок 000467689 в АК АПБ «Україна».

Арбітражний суд по Черкаській області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 998/8 про банкрутство ВФФ «Міжнародні нові справи».
Адреса боржника: м. Сміль Черкаської обл., вул. Маура, 21; рахунок 000467073 в АК АПБ «Україна».

Арбітражний суд Дніпропетровської області (320804, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив справу № 118-172 о призначенні банкрутом МЧП «Атлант».
Адрес: 320118, г. Дніпропетровськ, ул. Немижинська, 2, расчетный счет № 485551 в Ленинском отделении «Проминвестбанк».

Арбітражний суд Луганської області (348016, г. Луганск, пл. Героя ВОВ, 3а) возбудил дело № 132/9 о признании банкротом ОАО «Луганск» (юридический адрес: 348020, Луганск, ул. Рулева, 2а, р/счет 000467677 в ОПЕРУ Луганской дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304698).
Заявлен кредитором и возможных савиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Луганский арбитражный суд (348037, м. Луганск, пл. Героя Великой Отечественной войны, 3-а) возбудил дело № 122/116 по признанию банкротом ООО «Киевля» (349540, м. Славославоград, Луганской области, вул. Гагарина, 108/53, р/с № 48714 в Славославоградском филиале АК ПИБ, МФО 3044115).
Претензии кредиторів і заяв савиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Республіки Крим (333000, Симферополь, ул. М. Маркса, 18) возбудил дело № 5107-т от 18 мая 1995 года о банкротстве коллективного предприятия «Солнечное хозяйство» на территории пгт Ленинского района, р/с 400407 в отделении АКБ «Украина» в пгт Ленинского района, МФО 324203).
Кредиторы и савиторы просим обращаться в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд міста Києва (252030, Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-а) порушив справу за № 18/124 про банкрутство малоприятного підприємства «Регіс» (252030, Київ, вул. «Григорівська», 44-а, р/р № 468216 у друку Київській філії ВАБАНКУ, МФО 320519, директор Жовтєв Олег Віталійович).
Претензі кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Республіки Крим розглядається дело № 1147-6 о признании банкротом государственного предприятия «Юридический институт «Мир»» (Юридический адрес: 334252, Крым, г. Ялта, Гагарина, санаторий «Марат», р/с 480911 УСБ г. Ялта).
По инициативе требований кредиторів могут обратиться в Арбитражный суд Республики Крым.

